

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice

Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

ÚVODNÍ SLOVO

Dopolí není náboženský či teologický časopis, avšak je psán věřícími lidmi a vychází pro čtenáře věřící. Proto dovolte úvahu, která je více méně náboženská.

Jsou Velikonoce, největší svátky liturgického roku, největší svátky života. Je logické, že teď o Velikonocích je na místě psát slova náboženská, protože Velikonoce jsou svátky náboženské. Bez náboženství by vůbec nebyly.

Velikonoce vyžadují, aby se člověk zastavil a pohlédl dozadu a pohlédl dopředu. Dozadu člověk vidí tak daleko, jak jeho paměť dosáhne. A dopředu vidí, kam až je jeho zrak schopen proniknout a kam ho nesou jeho sny a touhy. Budoucnost se krok za krokem stává minulostí tím, jak prochází přítomností, přítomným okamžikem. Budoucí sny a budoucí touhy se stávají realitou a přecházejí do minulosti, nebo se vytrácejí.

To je myšlenka nenáboženská i náboženská. V přítomnosti se člověk modlí. Člověk se nechá vést Bohem, ke kterému se modlí modlitbou nesoucí celý život. Není to modlitba přímлівná, prosebná, Bůh tady přece není od toho, aby plnil lidská přání. Je to modlitba, ve které se člověk vydává Bohu a je Bohem přijat. Tato modlitba je paralelou toho, jak se Boží Syn svým vtělením vydal člověku do rukou a byl člověkem přijat.

Pro tuto modlitbu není potřeba mnoho slov, vlastně pro ni nejsou potřeba slova žádná.

To je nabídka Velikonoc, to je nabídka opakující se každý rok. Dokud je člověk dítětem nebo je mladý, nemusí to vědět, ale čím je starší, tím víc to chápe.

To jsou naše Velikonoce v Dolních Počernicích.

Libor Ovečka

Průvod po žehnání ratolestí o Květné neděli 29. 3. 2026.

Josef Nožička je patriot a v Dolních Počernicích bydlí prakticky celý svůj život. Jen první půl rok, kdy ještě rodiče neměli dokončený dům, strávil ve Všetatech na Mělnicku. „Od té doby, co se rodičům podařilo dokončit první místnosti v domě, jsme tady,“ říká s tím, že on sám se s výjimkou ročního studia ve Freiburgu odstěhoval jen jednou. „Když jsem se na přelomu tisíciletí osamostatňoval, tak jsme se ženou krátce bydleli ve Vysočanech a ve Kbělicích, ale do našeho domu v Počernicích jsme se vrátili, protože jsme potřebovali větší prostor pro rodinu.“

S Josefovou manželkou Evou, kterou u nás ve farnosti dobře známe díky vedení náboženství pro děti a přípravě na první svaté přijímání, jsme přinesli rozhovor v DoPoLí číslo 3 roku 2023.

Jaký vztah k Dolním Počernicím máš?

Velký. Vyrostl jsem tu a první dva roky chodil na základní školu, protože pak jsem šel na školu s rozšířenou výukou jazyků a v roce 1989 na gymnázium. Sametová revoluce v 1. ročníku byl silný zážitek, sledovali jsme velké stávkující studenty a k tomu se váže i moje velká vášeň, fotografování.

Jak to?

Měl jsem staříčkový přístroj Zorkij a během těch dnů na Gymnáziu na Pražačce jsem fotil revoluční dění. A pak i různé po Praze. Byl jsem vlastně ještě dítě, nějakých 14 let mi bylo. Tehdy mi focení začalo dávat smysl. Ty fotky stále mám, občas při vzpomínkách dám nějaké na Facebook. Technická kvalita fotoaparátu i celého procesu nebyla nic moc, ale pár oblíbených snímků z toho vzniklo. Když jsem skenoval negativy po 30 letech od revoluce, překvapilo mě, co jsem vlastně zachytil, a tak jsem je dal škole k dispozici.

V Počernicích jsi známý jako fotograf komunitního dění. Takže to vzniklo na gymnáziu?

Odkoukal jsem to od táty, ten měl svou zrcadlovku Praktica. Tu jsem od něj dostal až později na střední. V kotelně, což bylo jediné opravdu temné místo v domě, jsem měl zvětšovák a tam jsem se spolužáky vyvolával. Ve focení jsme se taky navzájem podporovali s mým dlouholetým kamarádem Vaškem Jiříčkou. Dlouho jsem odolával digitální technice. Bylo to dané tím, že jsem se postupně propracoval ke kvalitním zrcadlovkám a digitály nebyly dlouho tak dobré. Až někdy okolo roku 2005 přišly větší senzory, tak mi to začalo dávat smysl.

Co tě nejvíce baví fotit?

Stále jsem do jisté míry nevyhraněný – primárně fotím to, co se naskytne – tedy nejčastěji rodinu. Mám rád reportážní focení: zachytit okamžik dění. To mi přijde nejzajímavější. Moc rád mám i krajiny, ale nevím, jestli to umím dobře. Určitě to jde fotit líp.

Považuješ se za fotografického kronikáře dolnopočernického dění?

Beru to jako koníček a únik k něčemu jinému, než je práce. Jsem limitovaný časem. Fotografů v Počernicích je víc, takže to беру spíš nárazově. Fotím to, co mě oslovuje: masopust, všední i sváteční dění ve farnosti, lampionovou připomínku vzniku republiky... Prostě jsem rád tam, kde lidé autenticky žijí svůj život. Baví mě, že můžu zachytit okamžiky, kdy lidé něco prožívají.

Máš nejoblíbenější fotku?

Nedávno se mě na to samé ptala dcera Anička. Asi bych nedokázal vybrat jednu. Mám rád

každý snímek, který dokáže dobře zachytit a zprostředkovat kousek našeho bytí tady. A taky si velmi užívám ten okamžik, kdy snímek se mnou začne rezonovat – jako by poodkryl kus Tajemství Existence samé. U některých obrázků se to stane hned a někdy až o pár let později, které člověku umožňují vidět věci, jež v okamžiku pořízení neviděl.

Měl jsi v rodině nějaké předpoklady k téhle kronikářské činnosti?

Mám rád data a asi mám i gen po dědečkovi, kterého jsem nikdy osobně nepoznal – byl historik a archivář. Pro farnost vedeme se Standou Čihákem a Havranem fotografický archiv. Se Standou jsme zůstali farní fotografové poté, co nás opustila Anna Kvaltinová. Z řady důvodů jsme se rozhodli využívat alba v Google fotkách, která můžeme snadno sdílet s ostatními farníky. Ti sem mohou přidávat svoje obrázky. Rád bych, aby tímto způsobem postupně vznikala společná sdílená paměť. A chtěl bych povzbudit ke spolupráci na ní všechny, které fotografování baví. Alba nepublikujeme na internetu veřejně, čímž chceme dostát nárokům na ochranu osobnosti nás všech zúčastněných. Zkrátka je to takové mezifarnické sdílení. To ale znamená, že každému nové album ručně zpřístupňujeme. Vzhledem k tomu, že ne na všechny farníky mám kontakt, prosím aby se mi ozvali ti, kteří by společná alba rádi viděli a doposud jsme je při sdílení opomjeli.

Pracuješ v technologické skupině Seyfor. Co tam přesně děláš?

Jsem softwarový analytik – vymýšlím se zákazníkem, jak má software fungovat a pak to zakreslím, píšou a občas napíšu i kousky skriptů, které nevyžadují hluboké technické znalosti. Zákazníky jsou celní správy z různých zemí, které potřebují implementovat rozsáhlé interní systémy podle evropských specifikací, často ale s různými národními odchylkami. V roce 2000 jsem začal pracovat v pražské firmě Aquasoft, která se na to specializovala. A Seyfor, tehdy ještě pod původním názvem Solitea, nás koupil před deseti lety.

Když dáme stranou focení, měl jsi i nějaké další role ve farnosti?

Začínal jsem jako ministrant ještě před revolucí za Paďoura, na něhož rád vzpomínám. Přišel z tajného, zakázaného světa, který jsme hltali plnými doušky. Promítal nám diapozitivy, filmy. Pak se z něho stal biskup. Také jsem spolupořádal za salesiánů počítačové chaloupky, byly asi tři ročníky. Poté jsem trochu zmizel při studiích a až s dětmi jsem se vrátil. Vedle fotografování a archivování se ještě snažím pomáhat u filmových večerů a tipovat dobré snímky.

Jsi pamětníkem počernického půlstoletí a můžeš srovnávat. Jak se za tu dobu farnost měnila?

Za komunismu byla farnost – jako i jinde – utlačovaná. S příchodem salesiánů rozkvetla, dělo se tady toho spoustu, a překvapivě se to celkem daří držet, i když už oficiálně odešli. Ten duch tu je. Přijde mi to dobré, aktivních lidí je dost. Těší mě toho být součástí.

Změnila se tu skladba lidí?

Salesiánský duch – rodiny s dětmi, mše a řada aktivit pro ně – je tu pořád vidět. Drží se to i díky řadě lidí z Horních Počernic a ostatních sousedních obcí, kteří v tomto směru hodně odpracovali.

Jak vidíš budoucnost farnosti i obce?

Velká otázka je, jak by farnost fungovala, kdybychom neměli v budoucnu kněze. Zatím máme štěstí, že ho máme. Jsem za Libora moc rád. A jsem moc rád i za Mirei, s níž se výborně doplňují. Moje žena se zapojila do dění ve farnosti hodně,

a tak nás do toho trošku všechny vtahuje. Mě i děti. Zdravě se snaží ukázat dětem, že dělat něco pro komunitu je dobré.

A budoucnost obce?

Já už tu asi zůstanu a snažím se tu být aktivní. Rád bych viděl zlepšení co se týče správy obce, mám tendenci v tom něco dělat.

Co konkrétně?

Jsem ve skupině lidí, kteří uvažují o něčem směrem k zastupitelstvu. Doteď jsme se snažili působit v rámci občanské iniciativy Obecná škola a posouvat to, jak se obec staví k projektům škol, které tu mají vzniknout. Aby ta řešení byla kvalitní. U stavby v režii Pražské developerské společnosti (prostor na poli před Billou) je to ve stadiu, kdy probíhá výběrové řízení a vzniká projekt. Snažíme se co nejvíc vědět a komunikovat s politiky.

O co vám hlavně jde?

Přístup P.D.S. vypadá kvalifikovaně. Přijde mi podstatné, aby se do projektu promítly i zájmy obce. Vidím tam možnost například mít větší víceúčelový společenský prostor, který by mohl přinést synergické efekty i pro lidi, kteří tu žijí. Zároveň tady s rostoucím počtem obyvatel bude čím dál více chybět ZUŠ. To se teď kompenzuje školou v Hostavicích.

A co škola na severu obce, tedy v prostoru dnešního „provizorního“ druhého stupně z 80. let?

Nezdálo se nám, že by to byl promyšlený projekt. Počínaje vnitřním uspořádáním, dopravou, konče tím, že by vstup do školy mohl společně s pivovarem a kostelem dotvořit náměstí, které v Dolních Počernicích chybí. Prostě veřejný prostor, na který by škola navazovala. Je otázka, co s tímto projektem bude. Měl nějaké vady, proto se teď mění. Trvá to řadu let. Informací bohužel o tom k dispozici moc není.

Za rozhovor děkuje Michael Mareš

BIBLICKÉ OKÉNKO

Kříž a láska

Až příliš často se v nejrůznějších textech o Velikonocích klade důraz na Ježíšovo utrpení na kříži jako na to, co přineslo spásu. Ježíšova smrt na kříži je historickou skutečností a že to byla smrt těžká a bolestná, o tom není třeba pochybovat. Dovoluji si však říci, že utrpení samo spásu nepřináší. Spásná je Ježíšova láska k Otci a k lidem, k nám. Ježíš zůstal až do posledního dechu věrný svému poslání, a tím byla Boží nabídka společenství, Božího království, podílu na Boží věčnosti. Místo fascinace utrpením bychom měli uctívat v radosti Ježíšovu věrnost a ochotu dát svůj život ve prospěch Boží nabídky pro lidi. Z mého pohledu Ježíšův odkaz snad nejlépe vystihuje 15. kapitola z evangelia podle Jana (15,8–17):

„Tím bude oslaven můj Otec, když poneseš hojně ovoce a stanete se mými učedníky. Jako Otec miluje mne, tak i já miluji vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce, jako já jsem zachoval přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. Toto jsem vám pověděl, aby moje radost byla ve vás a aby vaše radost byla naplněna. To je mé přikázání, abyste se navzájem milovali, jako já miluji vás. Nikdo nemá větší lásku než tu, že položí svou duši za své přátele. Vy jste moji přátelé, činíte-li, co vám přikazuji. Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce. Ne vy jste si vybrali mne, ale já jsem si vybral vás a ustanovil jsem vás, abyste vyšli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstávalo; aby vám Otec dal, oč byste ho požádali v mém jménu. To vám přikazuji, abyste se navzájem milovali.“

To, co zachraňuje, je láska, tedy úsilí o dobro druhých, aktivní nasazení pro ně. Pro Ježíše nejvyšším dobrem, které lidem nabídl a nabízí dodnes, je jednota s Otcem, společenství s Bohem. Teprve z této jednoty se svět stává skutečným Božím i lidským dílem. Ono ovoce, které má člověk, Ježíšův učedník a následovník, nést, je péče o svět, se vším, co obsahuje, jako o Boží dílo, dílo, které

je znamením lásky. Tak se uskutečňuje ono vykoupení, které Ježíš svým životem od začátku až do konce své pozemské existence přinesl. Vykoupení znamená všeobíjající lásku, která se neustále angažuje, která, jak říká apoštol Pavel (1 Kor 13,7n): „*Všechno snáší, všemu věří, ve vše doufá, všechno vydrží. Láska nikdy nezanikne.*“ Milovat nepochybně znamená také snášet utrpení, přinášet nejružnější oběti, dávat sám sebe k dispozici, nevzdávat se. Utrpení, bolest a smrt jsou součástí života, jsou důsledkem toho, že život na zemi není život v ráji, jsou důsledkem omezenosti lidské existence a křehkosti života, lidské omylnosti, viny i hříchu, ale svou nepomíjitelnou hodnotu mohou získat jen jsou-li součástí lásky. Lásku je třeba adorat, učit je třeba milovat, protože jenom láska činí svět žitelný, jenom láska může zjevit, že svět je Boží. Ježíš si nezakládal na utrpení, ale neustále prokazoval lásku a volal k lásce, narodil se, žil a zemřel z lásky a pro lásku. A to nám nabízí jako jedinou cestu vysvobození, jedinou cestu naděje, jako jedinou cestu, která vede k cíli, k tomu, pro který přišel – k Bohu, který je nekonečná láska.

Mireia Ryšková

K tomu nabízím naše velikonoční přání:

Zmrtvýchvstání

Adorovat kříž není třeba
je znamením zkázy
Adorovat je třeba lásku
ta jediná zachraňuje
Dnes jako včera

Zmrtvýchvstáním dneška
je povstat z temnot nenávisti
ke světlu naděje
ze smrti v hrobě
k životu v lásce

OHLÉDNUTÍ ZA UDÁLOSTMI...

Svatoštěpánské koupání

I letos proběhla milá tradice zakončená svařákem na faře. Řeč je o svatoštěpánském koupání, které letos mělo několik tradičních účastníků a také otce Libora. Počasí bylo slunečné, ale chladné: teplota se pohybovala okolo nuly, ale jelikož přes noc mrzlo, hladinu Počernického rybníka ozdobila na koupání malá ledová krusta, která dodávala celé akci krásnou atmosféru.

Michael Mareš

Tříkrálová sbírka byla rekordní

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice, kterou každoročně pořádá Charita Česká republika. Její historie sahá do roku 2000, kdy vznikla jako lokální iniciativa na Olomoucku, a od té doby se rozrostla v celonárodní tradici spojenou s oslavou svátku Tří králů (6. ledna).

Jak sbírka funguje? Do ulic vyrážejí skupinky koledníků v kostýmech Kašpara, Melichara a Baltazara. Nad dveře píší křídou požehnání K+M+B+ [aktuální rok] (což není jen zkratka jmen králů, ale z latinského Christus mansionem benedicat – Kristus ať žehná tomuto příbytku). U nás se tradičně koledování ujali pod patronací svých maminek děti Heriánovi a Marešovi (na snímku na další straně z nedělního „dokoledování“ před kostelem jsou zleva Domča, Emma a Bruno).

Výtěžek sbírky putuje do úředně zapečetěných pokladniček, které mají koledníci u sebe. Každý vedoucí skupinky musí mít u sebe průkaz koledníka. Kromě fyzických pokladniček lze přispívat i online přes webové stránky sbírky nebo pomocí DMS (dárčovských SMS).

A kolik se vybralo letos celorepublikově? Tříkrálová sbírka 2026 byla opět rekordní, výtěžek překročil 190 milionů korun. Děkujeme všem kolečníkům i donátorům!

Michael Mareš

Benefiční večer počernických farností

Každým rokem se opakuje příjemná tradice, kdy se sejdou dvě sousední farnosti na společném tanečním večeru. Letos tuto akci organizačně zajišťovala naše farnost. Vždy se snažíme

tuto akci udělat krásnou a ještě k tomu vymyslet přidanou hodnotu v podobě „benefičního záměru“.

Hledáme projekt, který naše farnosti dokáže společně oslovit. Téma, které je aktuální, potřebné nebo je někde kolem nás. Letos jsme vybrali stavbu skautské klubovny v Horních Počernicích.

Už samotná příprava plesu je společenskou událostí. Tolik lidí, kteří se zapojí, to je prostě nádhera. Moc děkuji Klárce, která vytvořila plakátek, program i lístky. Děkuji Miládce i Milanovi, kteří ples vyprodali. Děkuji Dámskému klubu za přípravu a zabalení Malé i Velké tomboly. Lucince i Haničce za upečení a nazdobení perníkových kluboven i klíčů ke klubovně. Moc děkuji všem kteří darovali nebo sháněli dárky do Velké i Malé tomboly... a všem na které jsem teď zapomněl.

Ples úžasně moderovali Standa Čihák a Ester Janečková. Na úvod nás přivítal náš Libor společně s P. Michalem Hladíkem z Horních Počernic. K tanci a poslechu hrála vynikající kapela Horáček Swing orchestr. Mezi tanečními bloky vystoupila taneční škola Artimo. Děti zatancovaly tanec Cha-cha. Starší děvčata Rumbu a dospělý pár Sambu. V druhé přestávce vystoupila skupina Boss Ladies pod vedením Sárky Bullové. Ples také navštívil vedoucí skautského střediska Oheň Damián Koch se svojí ženou Dorotkou.

Příjemnou atmosféru vytvořili všichni hosté za podpory cateringu hotelu Svornost, krásné výzdoby sálu a jak už bylo zmíněno skvělou kapelou a moderátorskou dvojicí.

Benefiční záměr začal tím, že si lidé koupili lístky nebo přispívali na organizaci plesu. Pokračoval Malou tombolou, kde bylo připraveno 230 krásných cen, následovala Velká tombola, kde bylo 15 hodnotných cen. (Mimo jiné Mechový dort se skautským tábořištěm).

O zájmu svědčí i rychlost, za kterou se vyprodaly lístky do tomboly. Vrcholem byla benefiční dražba. Letos jsme dražili Ježka v kleci s Poukazem na víkendový pobyt v nové klubovně. Částka se vyšplhala na rekordních 66 tisíc a když k tomu připočteme výtěžek po odečtení nákladů na organizaci, přispěli jsme skautům na novou klubovnu částkou 110 500 Kč. Kromě finančního pří-

spěvku jsme moc rádi, že jsme skautům pomohli propagovat jejich činnost. Díky naší akci se stavba klubovny dostala do povědomí širší veřejnosti. Někteří z nás si zřídili trvalý příkaz na příspěvek na stavbu nebo MC Dolní Počernice schválila jednorázový dar na stavbu klubovny atd.

Při oficiálním rozloučení Ester zmínila, že moderuje větší, honosnější, mediálně zvuknější plesy, ale málo kde se setkává s tak úžasnou atmosférou, vynikající kapelou a příjemným prostředím.

Kapela nám skončila o půlnoci, ale nebyla by to naše farnost, abychom si to neužili až do konce. V jednu hodinu, kdy končila afterparty byl taneční parket stále plný.

A co si přát do budoucna? Snad, že Horňáci se ujmou organizace v příštím roce. (Zvláště, když jsme se dozvěděli, že P. Michal tančil závodně.) A že nás napřesrok napadne zase nějaká úžasná benefiční myšlenka.

Pavel Herian

P.S. Organizaci jsem vedl naposled, těším se na nového a lepšího nástupce.

Poděkování Damiána Kocha (Inspektora) za počernické skauty

Srdečně děkujeme všem organizátorům a hostům farního plesu! Svou účastí a štědrými příspěvky jste pomohli posunout stavbu naší klubovny v ulici Na Chvalce zase o kousek dál. Letos máme v hornopočernickém středisku registrovaných dohromady skoro 500 dětí a dospělých dobrovolníků, kteří mají zájem naplňovat svůj čas v duchu skautských ideálů. Kvalitní zázemí nové klubovny nám tak přijde opravdu vhod. Klubovna už roste a podle harmonogramu stavebních prací bude hrubá stavba hotová do poloviny roku 2026. Podle peněz pak navážeme s dokončovacími pracemi – rádi bychom klubovnu otevřeli dětem v roce 2027. Jsme moc zavázaní všem našim dárcům a sponzorům, zvláště těm, kteří na klubovnu přispívají každý měsíc přes portál Darujme.cz/klubovna. Díky za každou korunu!

Výlet do Národního zemědělského muzea

Tri rodiny z naší farnosti se v sobotu 7. února vydaly na výlet do Prahy. Cílem bylo nejen poznat něco nového, ale hlavně strávit čas spolu, sdílet radost z objevování a posílit vzájemné vztahy mezi dětmi.

Vzhledem k věkovým odlišnostem dětí jsme se každý dopravil na místo sám. Někdo vlakem, někdo autem.

Hned po příchodu nás zaujala moderní a přehledná expozice, která poutavou formou přibližuje svět zemědělství, přírody i tradičních řemesel. Děti si s nadšením vyzkoušely interaktivní prvky – od řízení traktoru na simulátoru až po poznávání světa myslivosti, rybářství, fungování fotosyntézy, gastronomie, vody v krajině.

Společně jsme navštívili také vyhlídku na střeše muzea, odkud se nám otevřel krásný výhled na Prahu. Nechyběla ani společná svačina a chvíle na sdílení zážitků.

Příjemným zpestřením bylo setkání s naší farnicí, která v muzeu pracuje.

Výlet se vydařil po všech stránkách. Odjížděli jsme plní nových poznatků, inspirace a především hezkých společných vzpomínek.

Už nyní se těšíme na další setkání a společné akce, které pomáhají budovat živé a otevřené farní společenství.

Lucie Heriánová

Počernický Masopust

Tak jako každý rok, i letos, procházel naši obcí masopustní průvod. V neděli 8. února se sešli jeho účastníci v pestrobarevných maskách, i bez nich, před Komunitním centrem, kde pan starosta symbolicky předal žezlo pro toto odpoledne pronobovi. Pak už se mohl průvod, vedený počinovými koňmi a počernickými mažoretkami vydat na cestu. První zastavení bylo na ÚMČ a pak průvod směřoval k dolnopočernické fáře. Tam ho přivítal náš pan farář Libor s Mirej, kteří připravili různé laskominy pro malé i velké. To „bohužel nestačilo“ a Libor musel do šatlavy. Teprve po řádném

vykoupení mohlo nastat veselí a oba obyvatelé fary byli vyzváni k tanci, což neodmítli a zapojili se do tanečního reje masek. Pak už ale průvod pokračoval směrem k dalším zastavením... *Hana Jirsáková*

Jak jsem byl na hospitaci v dámském klubu

Občas škádlím dámy, že dorazím na jejich dámský klub na hospitaci – jestli ten klub dobře vedou, jestli to šlape, jestli se tam nedějí nějaké nekalosti a jestli to má zkrátka úroveň. Ale nikdy k tomu nedošlo a ani jsem to ve skutečnosti nikdy v plánu neměl.

Jenže před několika týdny jsem byl osloven jednou z dam, zda bych neměl zájem se zúčastnit společně se svojí ženou koncertu Originálního pražského synkopického orchestru ve velkém sále Městské knihovny v Praze. Manželka stála vedle mě, tak jsem nabyl dojmu, že se zkrátka přidáme k dalším párům chystajícím se na tento kulturní podnik.

Termín akce se blížil a já se moc těšil. Toho dne jsem vyrazil z práce tramvají číslo 17 z Kobylis a vystoupil na Staroměstské. Ovšem ještě než tramvaj na tuto stanici dorazila, zavolala mi manželka, „že se s holkama zdržely v hospodě, ale že už půjdou“. Trochu jsem znejistěl. „S holkama? Jakýma holkama?“

Narazili jsme na sebe v Linhartské ulici. Já a dámský klub. Ta přesila nebyla zase až tak velká, ale každopádně jsem tam byl jako muž sám. Prostě se moje hrozby, že dorazím na hospitaci, naplnily, ovšem bez mého aktivního přičinění.

A jak to dopadlo? Byl jsem moc rád, že mě dámy přijaly mezi sebe. Aspoň takto pro jednou. Byl jsem trochu dotčený, že jsem nebyl přizván také do té hospody před akcí, ale vzaly mě aspoň na kafe a na víno do baru přímo v Městské knihovně.

Koncert to byl parádní a ještě dnes se mi při vzpomínce na něj dělá husí kůže. To se mi, když slyším krásnou hudbu, stává. Ať už je to vážná hudba, rock nebo jazz... Byla to ojedinělá příležitost slyšet tento orchestr na jednom místě v různém složení a v různém aranžmá. Dorazilo mnoho

hostů, včetně bývalých členů orchestru. V sobotu 14. února totiž do jazzového nebe odešel jeho zakladatel Pavel Klikar, multiinstrumentalista a muzikant se širokým záběrem, který kromě Originálního pražského synkopického orchestru vedl také soubor Musica Antiqua Praha, zaměřený na barokní hudbu. Ten koncert byl poctou Pavlu Klikarovi a byl to opravdu hluboký kulturní zážitek, který se nejspíš nebude opakovat.

Dámy, hospítace dopadla výborně, stejně jako známka, kterou dámskému klubu musím udělit – výbornou. Děkuji, že jste mě mezi sebe pozvaly. Zase rád přijdu.

Jirka Cerman

Křížová cesta dětí

V pátek 27. března jsme se s dětmi společně modlili křížovou cestu. Jednotlivá zastavení četly samy děti a aby modlitba byla pro děti uchopitelnější, u každého zastavení jsme měli připravený nějaký symbol, např. misku s vodou, pouta, kapky krve, kříž, kladivo a hřebíky apod. Po modlitbě jsme se vrátili na faru a společně zhlédli film o Ježíši, který nám měl připomenout Ježíšovo působení, smrt na kříži, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení.

Eva Nožičková

Blíží se další první svaté přijímání

V naší farnosti se letos připravuje k prvnímu svatému přijímání šest dětí, které se vám krátce představí.

Zleva můžete vidět:

Vašíka Č.,
Bruníka,
Matěje,
Vašíka Z.,
Sárinku
a Štěpíka.

Václav Tomáš Čuchal – je mu 7 let a je z Prahy Štěrbohol, má rád sport – judo se svým tatínkem a gymnastiku se sestrou. Nejvíc mu chutnají boloňské špagety a svičková.

Bruno Mareš – je mu 8 let, chodí do 2. třídy místní ZŠ, má starší sestru Emmu, která 1. svaté přijímání absolvovala předminulý rok. Bruno dělá judo už několik let, jezdí na turnaje a ve své kategorii (teď do 30 kg) sbírá medaile. K tomu si přidal i tenis. Učí se angličtinu a na Duolingu i japonštinu. Má totiž rád Pokémony, často ho potkáte při čtení komiksů a hraní minecraftu.

Matěj Ondrák – je mu 9 let a má dva sourozence. Starší sestru a mladšího brášku. Rád hraje fotbal a florbal a taky ho zajímá vše o Anthropoidu a druhé světové válce. Kvůli tomu si rád přečte i knížku a odloží hrací konzoly. :)

Vašík Zemánek – je mu 8,5 let, bydlí v Kyjích, ale do kostela chodí se svou rodinou do Dolních Počernic. Má rád knihy, studium různých věcí o vesmíru, o přírodě, o Zemi, zajímá ho zeměpis, má rád zajímavosti ze světa, rekordy. Jaké mu chutná jídlo? :) Vlastně všechno :)

Sárinka Valko – chodí do druhé třídy a je moc šikovná tanečnice. Má ráda zvířátka a jednou by chtěla být zvěrolékařka. Ve škole ji baví matematika a doma hraje na klavír a ráda maluje.

Štěpik Herian – je mu 8 let, bydlí v Horních Počernicích a navštěvuje 3. třídu. Je prostřední ze tří sourozenců – starší brácha Kryštof, mladší ségra Dominika. Mezi jeho největší záliby patří tvoření a kutilství. Kreativita je pro něj způsobem, jak rozvíjet fantazii i trpělivost. Volný čas věnuje sportu, především florbalu, ale baví ho také fotbal, brusle, kolo, v zimě lyžování.

Štěpik je kamarádský, usměvavý kluk, ochotný pomoci, kde je potřeba. Rád dělá radost ostatním, takže výroba dárečků je u nás na denním pořádku. Má přirozený smysl pro humor, takže se s ním doma hodně nasmějeme. Je to kluk do nepohody, který si vždy se vším poradí, a nejraději „radí“ ostatním.

Celoroční příprava vyvrcholí **v neděli 7. června**, kdy tyto děti při mši svaté poprvé přijmou Pána Ježíše a budeme moc rádi, když prvkomunikanty doprovodíte a slavnost prožijeme všichni společně.

Nábožko

Každý pátek od 14:15 se schází skupinka třinácti dětí, které chodí na „nábožko“, během kterého si povídáme o Pánu Ježíši, hrajeme hry, tvoříme... a také často hodujeme ☺

Eva Nožičková

Promítání filmu s následnou diskusí

V sobotu 28. 3. od 16:00 proběhlo na faře promítání filmu *Život jako smrtelná choroba přenášena pohlavní cestou* (Polsko / Francie 2000).

Režisér Krzysztof Zanussi se zabývá otázkou, jak se jeho hrdina – a vlastně jakýkoli člověk – může dopracovat do takového stavu mysli, který by mu zajistil smíření se s umíráním. Otázka vztahu člověka k vlastní smrtelnosti je symbolicky naznačena už v úvodu filmu. Hrdina se jako komparsista účastní natáčení historického filmu o svatém Bernardovi, který podle legendy zachránil před rozvášněným davem zloděje a slíbil mu, že ho vírou v Boha připraví k přijetí smrti. Na otázky vyslovené ve středověku tak musí hledat odpověď současný hrdinové. Úspěšný lékař Tomasz Berg – střízlivě uvažující racionalista s pragmatickým přístupem k životu – najednou nachází svou cestu k Bohu a smíření. Připuštění existence víry mu nakonec také zabrání uniknout před

bolestí sebevražednou dávkou léků. Průvodci jeho dilemat jsou jeho kolegové z natáčení – kněz Karol a zejména medik Marek, kterého hluboce vzrušují etické aspekty profese spojené s tajemností života a smrti. Tomasz navíc pochopí, že smysl života se může naplnit v gestu dobré vůle, a tak finančně nezabezpečenému Markovi a jeho dívce odkáže nakonec svůj byt i auto.

Po shlédnutí filmu proběhla velice zajímavá diskuse. Pokud někdy v budoucnu dojde k dalšímu promítání, doporučuji nenechat si ujít.

František Jakubec

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH 2026

v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích

(www.farnostdolnipocernice.cz)

den / svátek	hodina	bohoslužby
neděle 29. 3. Květná neděle	9.30	žehnání ratolestí u kříže před farou, průvod ke kostelu, v kostele mše svatá (hudební doprovod: kytary / varhany)
čtvrtek 2. 4. Zelený čtvrtek	18.00	mše svatá na památku Poslednívečeře Páně (varhany)
pátek 3. 4. Velký pátek	18.00	Velkopáteční obrady
sobota 4. 4. Bílá sobota	10.00–17.00 20.00	možnost adorace u Božího hrobu Velikonoční vigilie (varhany)
neděle 5. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	9.30	mše svatá s žehnáním pokrmů (kytary / varhany)
pondělí 6. 4. Pondělí velikonoční	9.30	mše svatá (varhany)
neděle 12. 4. 2. neděle velikonoční (neděle Božího milosrdenství)	9.30	mše svatá (varhany)

SEZNAM FARNÍCH AKCÍ VE ŠKOLNÍM ROCE 2025/2026

KÁVA NA FAŘE

Každou neděli po mši svatě na faře

MOŽNOST MŠE SVATÉ VE VŠEDNÍ DNY

Na faře. Je potřeba se předem domluvit s otcem

Liborem Ovečkou na tel: 732 944 964.

HOVORY O VÍŘE (příprava na přijetí svátostí)

Zhruba jednou za dva týdny podle možností účastníků, informace v ohláškách

POUTĚ

Sobota 30. 5. 2026 Pout' farnosti – cíl poutě ještě není určen

Neděle 16. 8. 2026 Poutní slavnost v kostele v Dolních Počernicích

KAVÁRNA PRO RODIČE S DĚTMI

Každý lichý pátek 10.30–12.30 hod. (kromě prázdnin) – na faře v D. Počernicích

KLUB PRO MLÁDEŽ

Každé liché pondělí 17–18 hod. (kromě prázdnin) – na faře v D. Počernicích

PSYCHOLOGICKÁ PORADNA PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Setkání dle domluvy s M. Kosac na tel:

721 099 781 – setkání na faře v D. Počernicích

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Pátek 14.15–15.15 hod. – na faře

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Pátek 15.15–16.15 hod. – na faře

NOCOVÁNÍ NA FAŘE

Pátek 17. 4. 2026 od 18:00 hod. – na faře

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Každou neděli od 9.00 (mimo prázdniny) – v kostele v Dolních Počernicích

SCHOLA

Neděle jednou za dva týdny, od 8.00 – na faře.

Termíny: 12. 10., 26. 10., 9. 11., 23. 11., 7. 12., 14.

12., 4. 1., 11. 1., 25. 1., 8. 2., 15. 2., 1. 3.,

15. 3., 29. 3., 19. 4., 3. 5., 17. 5., 31. 5., 7. 6., 21. 6.

Během letních prázdnin schola nehraje.

SCHOLIČKA

V neděli před dětskou mší od 8:30 – na faře.

Termíny: 12. 10., 9. 11., 14. 12., 11. 1., 8. 2., 15. 3., 19. 4. 17. 5. a 21. 6.

PŘÍPRAVY NA DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Dle domluvy realizačního týmu

MŠE SV. ZVLÁŠTĚ PRO RODINY

S DĚTMI

Termíny: 12. 10., 9. 11., 14. 12., 24. 12., 11. 1., 8. 2., 15. 3., 19. 4. 17. 5. a 21. 6.

MODLITBY MATEK

Každý 1. čtvrtek v měsíci od 19.00 – na faře

DÁMSKÝ KLUB

Dle domluvy zpravidla 2 x za měsíc cca od 20.00 – na faře (více inf. u M. Herianové, H. Jirsákové)

FLORBAL

Středa každý týden 20.00–21.30 – v tělocvičně ZŠ v Dolních Počernicích

„ČARODĚJNICE“ NA FARNÍ ZAHRADĚ

Čtvrtek 30. 4. 2026 od 17.00 – farní zahrada

NOC KOSTELŮ

Pátek 29. 5. 2026 od 17.00 – kostel

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Neděle 7. 6. 2026 od 9.30 – kostel

ROZLUČKA SE ŠKOLNÍM ROKEM

Neděle 21. 6. 2026 od 9.30 – Po mši svatě bude grilování na farní zahradě (spolu s oslavou Dne otců)

BRIGÁDY FARNOSTI

Během letních prázdnin

DEN FARNOSTI A ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

Neděle 6. 9. 2026 od 9.30 – Po mši svatě grilování na farní zahradě

**DOLNO-
POČERNICKÝ
Lístek**

Občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby • PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti • O zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka • Redakce Michael Mareš • Technické zpracování František Jakubec st. • Příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu hopoli@farnostdolnipočernice.cz, jinak předejte osobně administrátorovi • Vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah